

for er ethvert Arbejde for at fremme denne Forsyning nødvendig. Der føres for Tiden indgaaende Forhandlinger med Rederne om Mulighederne for at skaffe billigere Tilførsler, men vi er i saa Henseende særdeles vanskeligt stillede, fordi det til syvende og sidst ikke er dansk Skibsredervirksomhed, hvorpaa vi kan bygge. Vi maa i høj Grad tage vor Tilflugt til vore Nabolandes Tonnage; og derfor maa disse Forhandlinger føres som et nordisk Spørgsmaal, og jeg haaber, at dette vil ske.

Bemærkningen om Hemningen af Importen, saaledes som det ærede Medlem (P. Th. Nielsen) har fremsat den, er urigtig. Det ærede Medlem har i den Artikel, jeg før omtalte, bl. a. til Støtte for sin Opfattelse, at Importen er blevet hemmet, offentliggjort, at han har rettet følgende Spørgsmaal til en af vore største Importører: Hvor megen udenlandsk Rug har De købt fra Krigens Udbrud til den 22. September og hvor megen efter den 22. September og til Dato? Den 22. September fandt det Møde Sted med Landboerne, hvor man gik til Fodringsforbudet og ikke til Fastsættelsen af Maksimalpris. Det ærede Medlem har altsaa sat denne Dato som Grænse og spørger derpaa, hvor meget vedkommende Importør har indført før og hvor meget efter denne Dato. Da nu vedkommende Mand svarer, at indtil den 22. September havde han købt 35,000 Tdr. og efter den 22. September og til Dato 185,000 Tdr., slutter det ærede Medlem deraf, at saa længe Maksimalprisen var svævende, skete der ringe Indkøb, men bagefter skete der Indkøb, og de tog da rivende Part. Af de Tal, der er fremsatte, kan jeg se, hvem det ærede Medlem har sine Tal fra. Men jeg er ogsaa i Stand til at forklare, hvorfor Forholdet er, som det er. Det ærede Medlem har for det første gjort det ejendommelige, at skønt det var et Spørgsmaal om Maksimalpris for Hvede, der var fremme, spurgte han alligevel den vedkommende om, hvor megen Rug han havde indført (*P. Th. Nielsen*: Det er ikke rigtigt). Det ærede Medlem maa vide, at den Indstilling, der var gjort af nogle Medlemmer af den overordentlige Kommission, nemlig Generalintendant Franck, Professor Birck, Korngrosserer V. Lund og Raadmand Andersen, gik ud paa at fastsætte en Maksimalpris paa Hvede. Det var dette Forslag, der gav Anledning til, at man sammenkaldte Mødet med Landboforeningerne. (*P. Th. Nielsen*: Den ærede Minister vil erindre, at min Skrivelse var af 15. December, og da

var der Spørgsmaal om Rug). Det ærede Medlem siger, at han spurgte i December, da der var Tale om Rug. Men jeg vil dog gøre opmærksom paa, at det ærede Medlem spørger, om Maksimalprisen har hemmet Importen før 22. September, men der var, som sagt, den Gang kun Tale om Maksimalpris for Hvede, og det er derfor urimeligt, at det ærede Medlem spurgte om, hvor megen Rug der var indført. Jeg er, som sagt, i Stand til at forklare ærede Medlemmer, hvorfor den paagældende Forretningsmand ikke købte Rug den Gang. Den Forretningsmand, som det ærede Medlem har spurgt, er nemlig den Mand, som besørgede Statens Kornindkøb. Jeg ved, at han ikke har vidst, at det ærede Medlem vilde bruge hans Skrivelse paa den Maade, som det er sket. Han er meget ked deraf. Han havde opfattet det som en faktisk Oplysning, han gav, og intet andet. Han har ikke troet, at det skulde benyttes paa denne Maade. Jeg kender de Tal, det ærede Medlem nævnedes, fordi denne Mand den 15. Oktober har givet mig en Beretning om, hvorledes han havde drevet sin egen Forretning i den Tid, han købte for Statens Regning. Fuldt ud loyalt havde han indstillet alt Køb af Hvede, saa længe Staten opkøbte Hvede, idet Hvede er en Vare, hvori der ogsaa spekuleres paa Københavns Børs. Med Hensyn til Rug opkøbte Staten hele sin Beholdning, 90,000 Tdr., just i Tiden til den 18. September. I den Tid købte vedkommende Firma kun det lille Kvantum, som den paagældende specificerer for mig i Skrivelsen af 15. Oktober; da han havde faaet overdraget at gøre Statens Kornindkøb, begrænsede han sine egne, for ikke at komme til at bringe Prisen paa Statens Korn i Vejret paa den Tid, hvilket selvfølgelig kun tjener vedkommende Firmas Forretningssgang og hele Opfattelse af Stillingen til Ære. Derefter at bruge dette som et Vidnesbyrd om, at denne Mand ikke købte paa Grund af Frygt for Maksimalpris, er aldeles utilstedeligt.

Jeg skal endvidere sige, at det er urigtigt, naar det ærede Medlem (P. Th. Nielsen) mener, at Importen er standset i den sidste Tid paa Grund af Frygten for Maksimalpris. Jeg vil bede det ærede Medlem om at spørge Importørerne om, hvad Grunden har været, og han vil da faa det Svar, at der har været to særlige Forhold. For det første store Vanskeligheder ved Erhvervelsen af Korn i Amerika, idet Prisen, som man siger, løb fra dem. Hver Gang de gjorde et Tilbud i